

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **M.**, zastúpenej advokátom JUDr. J. proti žalovanému **Ing. M.**, zastúpenému JUDr. D., **o určenie právneho vzťahu**, ktorá sa viedla na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 20 Cbs 11/2004, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 6 Obo 12/2006-179 z 19. apríla 2007, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaného **o d m i e t a .**

Žalobcovi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa rozsudkom z 24. novembra 2005 určil, že žalovaný nie je odo dňa 30. marca 2000 konateľom obchodnej spoločnosti K., IČO: X.. Súčasne uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňi k rukám jej právneho zástupcu náhradu trov konania vo výške 10 048,50 Sk. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že žalovaný listom z 13. marca 2000 písomnou formou oznámil spoločnosti svoje odstúpenie z funkcie konateľa, ktoré žalovaný vlastnoručne podpísal a ktoré bolo spoločnosti aj riadne doručené. Na deň 30. marca 2000 zvolal valné zhromaždenie, na ktorom malo byť prerokované jeho odstúpenie z funkcie konateľa spoločnosti. Valné zhromaždenie sa nekonalo a následne druhý spoločník dňa 18. 05. 2000 zomrel. Vzhľadom na to, že spoločenská zmluva neustanovila orgány spoločnosti, súd dospel k záveru, že na daný prípad sa vzťahuje ustanovenie § 66 Obchodného zákonníka. Preto funkcia konateľa žalovanému zanikla dňom 30. marca 2000, kedy sa malo konať valné zhromaždenie spoločnosti. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 1 O. s. p.

Odvolačný súd na odvolanie žalovaného napadnutý rozsudok prvostupňového súdu potvrdil a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 5 591,- Sk. Z odôvodnenia vyplýva, že predmetom odvolania bolo posúdenie otázky, či konateľstvo žalovaného zaniklo dňom 30. marca 2000 na základe odstúpenia žalovaného z funkcie konateľa. Odstúpenie z funkcie konateľa je jednostranným právnym úkonom. Konateľ písomným podaním z 13. marca 2000 sa vzdal funkcie konateľa, pričom tento úkon bol jasný, určitý a zrozumiteľný (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Spoločenská zmluva spoločnosti K., neupravovala postup pri dobrovoľnom vzdaní sa funkcie konateľa, a preto sa na daný prípad vzťahuje zákonná úprava v ust. § 66 Obchodného zákonníka v znení platnom do 31. decembra 2001, t. j. v čase vykonania jednostranného právneho úkonu žalovaného. Podmienkou pre odstúpenie bolo oznámenie orgánu, ktorý ho volil alebo vymenoval. Výkon funkcie končí dňom, keď odstúpenie prerokoval alebo mal prerokovať orgán, ktorý ho zvolil alebo vymenoval, ak spoločenská zmluva alebo stanovy neurčujú inak (§ 66 os. 1 Obchodného zákonníka). Z uvedeného je zrejmé, že nečinnosť orgánu, ktorý mal prerokovať odstúpenie z funkcie, má rovnaký dôsledok, ako keby odstúpenie skutočne prerokoval. V prejednávanej veci na deň 30. marca 2000 bolo zvolané valné zhromaždenie spoločnosti a podľa pozvánky bolo predmetom programu aj prerokovanie odstúpenia žalovaného z funkcie konateľa. Preto výkon funkcie konateľa žalovaného sa skončil dňom, keď jeho odstúpenie malo prerokovať valné zhromaždenie. K takémuto záveru dospel aj súd prvého stupňa, preto odvolací súd jeho rozhodnutie ako vecne správne podľa § 219 O. s. p. potvrdil a úspešnej žalobkyni priznal podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p. náhradu trov odvolacieho konania.

Rozsudok nadobudol právoplatnosť 5. júna 2007.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote dovolanie. Navrhol, aby dovolací súd určil, že Ing. M., bol nerušene konateľom spoločnosti K., od samého založenia tejto obchodnej spoločnosti až doposiaľ a aby tiež určil, že všetky ďalšie rozsudky, vydané Krajským súdom v Trnave č. k. 21 Cob 238/04-193, 21 Cob 239/04-195 a uznesenie Okresného súdu v Trnave pod sp. zn. Sro 725/T a odvolacím súdom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Obdo 35/05, 6 Obdo 36/05 sú neplatné a priznal žalovanému náhradu trov konania. Dovolanie odôvodnil nesúladosť rozhodnutia odvolacieho súdu so zákonom, ako aj jeho zmätočnosťou a nepreskúmateľnosťou. Poukázal na situáciu,

ktorá vznikla v spoločnosti po smrti druhého spoločníka a konateľa Š., kedy ako jediný spoločník musel konať v záujme zachovania spoločnosti. Jej valné zhromaždenie bolo realizované verejne v kancelárii právneho zástupcu spoločnosti za účasti žalobkyne, kde bolo odsúhlasené ustanovenie žalovaného do funkcie konateľa a táto skutočnosť bola písomne oznámená spoločnosti. Návrh na zápis tejto skutočnosti do obchodného registra nebol podaný z toho dôvodu, že nebol podaný ani návrh na výmaz žalovaného z funkcie konateľa. Vytýkal tiež súdu prvého stupňa, že neskúmal existenciu naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Spochybňoval aj aktívnu legitimáciu žalobkyne, ktorá žalobu podala ako fyzická osoba a až v priebehu konania jej právny zástupca uviedol, že ju podala aj ako konateľka, pričom neexistoval relevantný doklad, na základe ktorého by ju bolo možné zapísať ako konateľku do obchodného registra. Podané dovolanie žalovaný doplnil podaním, doručeným dovolaciemu súdu 11. 02. 2008, v ktorom uviedol, že žalobkyňa vo svojej výpovedi dňa 31. 01. 2008 na Prezídium Policajného zboru, úrad boja proti organizovanej kriminalite odbor oddelenie vyšetrovania Bratislava v konaní č. ČVS:PPZ-78/BOK-B-2007 uviedla, že žalovaný riadne vykonával funkciu konateľa a nebol v tejto činnosti nikým rušený až do 24. 05. 2001, kedy došlo k zápisu žalobkyne ako novej konateľky. V ďalšom podaní, doručenom dovolaciemu súdu 16. 09. 2008, žalovaný uviedol, že osobitne zdôrazňuje, že v prvostupňovom konaní bolo nesprávne vyhodnotené jeho oznámenie o späťvzatí funkcie konateľa z 18. 05. 2000. Podľa obsahu ide o rozhodnutie jediného spoločníka v otázke ďalšieho vedenia spoločnosti a ponecháva žalovaného vo funkcii konateľa. Pri rozhodnutí jediného spoločníka v kancelárii právneho zástupcu bola prítomná aj žalobkyňa, ktorá voči tomuto rozhodnutiu nevzniesla žiadne námietky. Následne žalovaný ako konateľ riadil spoločnosť nerušene až do 24. 05. 2001. Preto rozhodnutie súdu, že žalovaný nie je konateľom spoločnosti od 30. 03. 2000, nemá právne opodstatnenie. Navrhol preto, aby dovolací súd buď zrušil rozhodnutie odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alebo aby zrušil rozsudok odvolacieho aj prvostupňového súdu a vec vrátil na ďalšie konanie súdu prvého stupňa.

Žalobkyňa vo vyjadrení k podanému dovolaniu uviedla, že s poukazom na ustanovenie § 236 a nasl. O. s. p. dovolanie proti potvrdzujúcemu rozsudku nie je prípustné. K veci samej zdôrazňuje, že na základe podanej žaloby boli splnené podmienky na vydanie predmetných súdnych rozhodnutí a žalobkyňa sa s výrokom i odôvodnením týchto rozhodnutí stotožňuje. S ohľadom na predložené listinné dôkazy a znenie Obchodného zákonníka účinné

do 31. 12. 2001, funkcia konateľa žalovaného zanikla nesporne dňom 30. 03. 2000, kedy jeho odstúpenie malo prejednať valné zhromaždenie spoločnosti. Vzhľadom na zánik funkcie konateľa nemôže byť späťvzatie z 18. 05. 2000 platné. Žalobkyňa preto navrhla, aby dovolací súd na základe ustanovenia § 243b ods. 1 O. s. p. dovolanie žalovaného v celom rozsahu zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.), po zistení, že dovolanie bolo podané včas účastníkom konania (§ 240 ods. 1), prejednal vec podľa § 242 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 243a ods. 1 O. s. p. a dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pričom zákon dovolanie pripúšťa len vo výslovne uvedených prípadoch upravených v § 237 až § 239 O. s. p.

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa, a to bez toho, aby vyslovil prípustnosť dovolania. Nejde teda o žiaden z dôvodov prípustnosti dovolania uvedených v § 238 ods. 1 až 3 O.s.p.

Proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie z dôvodov taxatívne uvedených v § 237 O. s. p. K tu uvedeným vadám prihliada dovolací súd z úradnej povinnosti, nakoľko ide o prípady závažných väd konania. Dovolateľ sám sa žiadneho z týchto dôvodov nedovolával, a splnenie podmienok dovolania tak, ako to predpokladá znenie ust. § 237 O. s. p., nezistil ani dovolací súd.

Vzhľadom na uvedené dospel dovolací súd k záveru, že žiaden zo zákonných dôvodov prípustnosti dovolania nebol naplnený, preto dovolanie podľa § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s ustanovením § 243b ods. 5 O. s. p. ako neprípustné odmietol.

V dovolacom konaní úspešná žalobkyňa si náhradu trov dovolacieho konania neuplatnila, preto jej nebola priznaná.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 13. augusta 2009

JUDr. Zuzana Ďurišová, v. r.
predsedníčka senátu